

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci žalobkyně **PhDr. M. J.**, zastoupené JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15, 150 00 Praha 5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve věci odvolání žalobkyně proti usnesení Městského úřadu Říčany ze dne 2. 5. 2011, č. j. 23294/2011-MUR/OSÚ/00026,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, který (poté, co jeho předchozí rozhodnutí ze dne 15. 8. 2011, č. j. 163550/2011/KUSK, bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2013, č. j. 8 A 345/2011-59) dosud nerozhodl o jejím odvolání proti usnesení Městského úřadu Říčany, stavebního úřadu, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 2. 5. 2011, č. j. 23294/2011-MUR/OSÚ/00026, jímž bylo podání žalobkyně – ohlášení stavby ze dne 21. 4. 2011, odloženo.

Žalobkyně uvedla, že po zrušení rozhodnutí správního orgánu soudem, počíná běžet lhůta pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) znovu, přičemž správní orgán je již dostatečně seznámen s podklady ve věci a nenastávají tak důvody pro případné prodloužení této lhůty. Protože žalovaný v zákonné lhůtě ve věci jejího odvolání nerozhodl, žalobkyně podala dne 12. 3. 2014 podnět k přijetí opatření na ochranu před nečinností podle § 80

správního řádu a Ministerstvo pro místní rozvoj jako nadřízený orgán svým opatřením ze dne 30. 5. 2014, č. j. MMR-10752/2014-83/716, přikázalo žalovanému, aby ve věci vydal rozhodnutí nejpozději do 9. 6. 2014. Tuto lhůtu však žalovaný nesplnil, argumentujíc tím, že proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2013, č. j. 8 A 345/2011-59, podal kasační stížnost, rozhodnutí o ní má povahu předběžné otázky dle § 57 správního řádu a navíc v této souvislosti předal Nejvyššímu správnímu soudu (dále jen „NSS“) i správní spis. V návaznosti na další argumentaci pak žalobkyně navrhl, aby soud žalovanému uložil ve věci jejího odvolání rozhodnout ve lhůtě 10 dnů od právní moci rozsudku a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

V reakci na žalobu žalovaný pouze uvedl, že správní spis byl postoupen NSS Městskému soudu v Praze v návaznosti na rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2014, č. j. 9 As 22/2014-30, jímž byl rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2013, č. j. 8 A 345/2011-59, zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Svým přípisem odkázal na odůvodnění zmíněného rozhodnutí. S ohledem na rozhodnutí NSS považuje žalovaný podanou žalobu za bezpředmětnou, neboť s ohledem na jeho vydání se o nečinnost žalovaného nejednalo.

Žalovaný k vyjádření přiložil první stranu rozsudku NSS ze dne 26. 6. 2014, č. j. 9 As 22/2014-30, z jehož výroku plyne, že kasační stížnost žalovaného byla skutečně úspěšná a o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2011, č. j. 163550/2011/KUSK, v tuto chvíli opět rozhoduje Městský soud v Praze.

Žalobkyně byla vyzvána k podání repliky ve lhůtě dvou týdnů, žádnou reakci však soud neobdržel.

Soud také vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili, zda ve věci požadují nařídít jednání. Žalobkyně uvedla, že nařízení jednání nepožaduje, bude-li soud vycházet ze spisového materiálu a řízení nebude rozšířeno o další důkazní prostředky, žalobkyni dosud neznámé. Žalovaný se v poskytnuté lhůtě nevyjádřil. Soud proto o žalobě rozhodoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

Žalovaný správní spis nepředložil, s ohledem na přesnou specifikaci věci v podané žalobě, však mohl soud rozhodnout i bez něj. Soud vyšel z rozsudku NSS ze dne 26. 6. 2014, č. j. 9 As 22/2014-30, jehož vydání a obsah ověřil též na veřejně dostupných webových stránkách NSS (www.nssoud.cz). Z informace o průběhu řízení je zřejmé, že rozsudek nabyt právní moci dne 27. 6. 2014, je tedy zřejmé, že se nejedná o skutečnost, která by žalobkyni nebyla známa (žalobkyně, resp. její právní zástupce shodný jako v této věci byli adresáty rozsudku NSS). Tímto rozsudkem byl skutečně zrušen rozsudek Městského soudu v Praze, který zrušil původní zamítavé rozhodnutí o odvolání žalované, je tedy zřejmé, že původní zamítavé rozhodnutí žalované obživo. O odvolání žalované tedy okamžikem právní moci rozsudku NSS je (opět) meritorně rozhodnuto a v této věci se již nelze důvodně domáhat ochrany proti nečinnosti žalovaného.

Je sice třeba poučit žalovaného, že v době, kdy probíhalo řízení o jeho kasační stížnosti, byl povinen o podaném odvolání v nově běžící lhůtě pro vydání rozhodnutí znovu rozhodnout v intencích pokynů vyslovených v rozsudku Městského soudu v Praze, neboť jeho kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl (jak soud opět ověřil na webu NSS). To jednoznačně potvrdil NSS v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, publikovaném pod č. 1255/2007 Sb. NSS. Na druhou stranu však podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Nelze tedy ve výroku např. zpětně

konstatovat nečinnost žalovaného, jako je to po novele s. ř. s. možné v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem.

Protože tedy v době rozhodování soudu již nečinnost žalovaného netrvala a žalobkyně ani při vědomí reakce žalovaného na tuto skutečnost v poskytnuté lhůtě nezareagovala, nezbylo soudu, než podanou žalobu zamítnout.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, však podle obsahu soudního spisu žádné náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. září 2014

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková